

ACC. N:R M. 9203 : 1-3.

Landskap: *Småland* Upptecknat av *Olof Jonningsson*
Härad: *Västbo* Adress: *Fack 28 Andersstorp*
Socken: *Andersstorp* Berättat av: *August Johansson*
Uppteckningsår: *1943* Född år *1877* i *Bejtöle*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När Johannes i Östergård gick igen: bel. 1-2
Josef Johansson besök av den døde : 1-

Skriv endast på denna sida!

Under August Johansson's ungdom
berättade hans mor vad han hade hört:
vilket han i sin tur berättat för mig. Fast
minst kanske viker ibland.

I Andersborg socken var en man, som
gick igen efter sin död. Han hette Johannes
i Östergård och bodde strax öster om kyrkan.
Det var en gång på 1850-talet han dog. En person
vid namn Anders Nordström, hade särskilt int
utav den döde. Och efter mörkrets inbrott var
den alltid vägen. Anders Nordström beklagade
sig för sina bekanta: och en farbro till honom
ville inte tro vad han såg. Men vad kunde
en snäll! Jo när Anders farbro var på väg in
från lagarn, fick han se den dödes välsad
komma gående över gården. Li sade Anders farbro:
"ja födde ätte i sälls ni vatt han to väjen".
Han gick runt kring stugan, bort mot en öppning.

i stakeden, men han gick inte igenom öppningen
utan bredvid och sedan försvarar med kyrkogården
till. På morgonen ångrade han: Anders farbror
på att han varit så modig. My då var han
lödsjukt. Han yttrade till sina närstående: "Johannes
han ligger på mig hela natta i krammat om."

Lite längre fram hade kyrkvaktaren
mitt den löds. Denne hade tagit mod till sig
och frågat var han går efter, och fått till svar:
öppna graven och kistan, jag är levande begravd. Så
hade kyrkvaktaren och Anders farbror en natt varit
och öppnat graven och kistan, då de funno den
löds, som hade vänt på sig. Därefter gick
den inte igen, allt blev sedan lugnt.

Vad kyrkvaktaren bar för namn har
jag ej fått veta.

Josef Johansson var en stilla och
färgad människa. Inte skälade eller ljög han. Han
var född på 1830-talet i Reffels socken. Efter ingången
Åkeraka, bodde han sig som arrendator i Høyja, Under-
stöps socken. Låden arrenderade han av en mäktig
bonde vilken var bodat i Örreryd socken. Denne bon-
de skulle vara en stark och fruktad människa, och
därigenom vunnit makt och rikedom. Under tiden
Josef Johansson arrenderade gården så dog ollman:
så kalle bonden. En natt strax efter det att oll-
man dött i det var omkring 1875, vaknade Josef vid
ett någon kängde över rängen: O! han sig upp
fick han se, Ollmans vålnad över sig. Och den luktade
de så illa: sade sedan Josef. Ollman vålnaden talade också
till honom. Vad den sade kunde ej min sagesman
säga, men antagligen hade Ollman i livet gjort
sin arrendator något, som han nu ville rätta till.